

❖ LUKU 1 ❖

"Itketkö sinä?" Patu kysyi Tatulta luettuaan viimeiset sivut kirjasta *Legenda Avathorin valtiattaresta*.

"Olen vaan niin onnellinen, että valtiatar Una onnistui lopulta voittamaan pimeyden voimat ja Avathorin valtakuntaan tuli rauha", Tatu sopersi.

"Tämä on kyllä ihan paras kirja", Patu huokaisi ja pyyhkäisi hänkin kyynleensä

silmänurkastaan. "Minua jännitti loppuun asti, miten Unalle käy!"

"Minuakin jännitti, siitäkin huolimatta, että olemme lukeneet kirjan jo 37 kertaa... Mutta nyt hammaspesulle ja nukkumaan!" Tatu huudahti.

Kylpyhuoneessa
hampaita pestessään pojat
huomasivat jotakin omituista.
Peilikaapin ovien raosta paistoi kirkas
keltainen valo.

"Mitä ihmettä...?" Patu hämmästeli.
"Onko aurinkorasvapatkilo jäänyt auki,
vai mistä tuo valo tulee?"

Patu avasi ovet varovaisesti. Ja mitä
kummaa! Kaapin takaseinää ei enää
ollut, vaan sieltä aukeni aivan toinen
maailma.

"Häikäisee!" Patu inahti.
Yhtäkkiä kuului heleä ääni:
"Tulkaa, tulkaa, me tarvitsemme
teitä, kahta rohkeaa seikkailijaa..."

Tatu ja Patu katsahivat toisiinsa.
"Kahta röyhkeää seikkailijaa!" Tatu
henkäisi. "Eli meitä! Hän tarkoittaa
meitä! Meidän on mentävä!"

"Olet oikeassa", Patu myönsi.
"Olemmehan tunnettuja sankarilli-
suudestamme! Mutta ennen lähtöä
meidän pitää varustautua."

Tatu ja Patu katselivat hetken ympärilleen.

”Loistavaa, kaikki tarvittava löytyy täältä. Pääsemme välittömästi matkaan”, Patu totesi. Hän kiskaisi suihkuverhon viitakseen ja sieppasi kuivausvetimen käteensä sauvaksi. ”Olen Patuman Suihkuvelho, Viimeisen Vesilukon Vartija, Kalkittomien Kaakeleitten Kaitsija ja Mäen Veeran kaveri, ja olen valmiina seikkailuun!”

Tatu vetäisi kylpytakin päälleen kaavuksi ja sieppasi pyykkikorin kannen kilvekseen. Kädessään hänellä olikin jo valmiiksi sähköhammasharja, joka sai nyt toimittaa miekan virkaa. Hän vilkaisi peiliin, huomasi hammastahnan peittämät kasvonsa ja julisti: ”Mystinen soturihahmo Tatuman Tahnaparta ja miekkansa Dentilon Peikonturma valmiina kohtaamaan tuntemattoman maailman ja sen tutkimattomat arvoitukset!”

He nappasivat pyykkinarulta vielä puhtaan tynnyliinan ja heittivät sen sisään kaikenlaisia kylpyhuoneesta keräämiään tarvikkeita, joista saattaisi olla hyötyä seikkailun tiimellyksessä.

”Matkaan!” Tatumän Tahnaparta ja Patuman Suihkuvelho huudahtivat ja nousivat ensin lavuaarin päälle ja siitä varovaisesti peilikaappiin.

